

Toivomusaloite 24

Laakkonen ym.: Suojatyökeskusten myymien tavaroiden arvonlisäverosta*Eduskunnalle*

Uudessa arvonlisäverolaissa tulevat kuntayhtymien suojatyökeskusten ulkopuolisille myytävät tavarat ja palvelut arvonlisäveron piiriin. Sen sijaan yleishyödylliset yhteisöt saavat vastaavista tavaroista ja palveluista verovapauden. Kuitenkin myös kunnallisissa toimintayksiköissä on kyse samanlaisesta hoito- tai huoltotarkoituksessa tehtävästä suojatyöstä ja työtoiminnasta, jossa tuotteiden myynnistä saatava tulo on vain osa toiminnan rahoitusta. Toiminta on perustarkoituksensa vuoksi hyvin työvaltaista, ja useiden työkeskusten myynnistä menee merkittävä osa suoraan kuluttajille. Arvonlisäveron voimaantulo vaarantaa näin ollen työkeskusten toiminnan jatkuvuuden. Vero aiheuttaa kuluttajahintojen nostamisen, mikä tyrehdyttää myynnin ja nostaa käyttöpäivän kustannuksia eli kuntien rahoitusosuutta kohtuuttomasti. Kehitys saattaa johtaa tilanteeseen, jossa

suojatyökeskusten tulevaisuus asetetaan vaakalaudalle.

Laissa puhutaan myös ”liiketoiminnan muodossa tapahtuvasta toiminnasta”, minkä tulkinnasta riippuu se, katsotaanko kuntien/kuntayhtymien suojatyökeskusten myynti arvonlisäveron alaiseksi vai ei. Tästä asiasta ei ole selvää tulkintaa, vaan se tulisi hakea kultakin lääninveroviranomaiselta ja voi johtaa alueellisiin eroihin tulkinnassa. Tämäkään ei liene tarkoituksenmukaista.

Edellä olevan perusteella ehdotamme eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta kuntien/kuntayhtymien suojatyökeskukset olisivat arvonlisäveron osalta samassa asemassa kuin yleishyödyllisten yhteisöjen työkeskukset.

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1994

Pirkko Laakkonen

Ismo Seivästö

Leea Hiltunen